

La Magenta

Vasile Alecsandri

E noapte! Magenta în umbră dispăre
Cu rănile sale, cu zgomotu-i mare

De tunuri, de oaste, de cai zburdători,
Ce-n tropot pe străzi trec nechezători.

Pe-o piață întinsă, sub vâlul de noapte,
Mii gemete surde, mii jalnice șoapte

Se-nalță din piepturi de oameni răniți
Ce zac pe-ntunec, pierduți, grămădiți.

Unii, tineri încă, mor cu jale-amară,
Chemându-și părinții, plângând după țară.

Alții, în tăcere, cuprinși de fiori,
Așteaptă căldura luminii din zori.

Și însă! de-asupra durerilor grele
Străluce-o frumoasă ninsoare de stele,

Ș-o pasăre dulce se-ngână duios
Cu al agoniei suspin dureros!

Viață pentru viață! când ești în junie,
Demn e la războaie s-arăți vitejie!

Moarte pentru moarte! plăcut e să mori
În dalba cântare de privighetori,

Și pe câmpul luptei să ai de făclie
O lampă cerească, o stea argintie!